

около манастира в одеждите от иконата. Манастирът е на кръстопът, на пътя Търново - Дебелт. В началото на века търновчани търсили съкровището. В някакъв требник, казват, че имало приписка в смисъл, че „който намери съкровището, да построи същия манастир на същото място”.³⁰

На запад от селото е местността Мердивеня. От баба съм чувала, чи там е имало манастир. Там имало един хълм, на височината на който е имало построена камбанария. Оттам са ѝ разнасял звъна на камбанити. В Жеравна е имало осем махали. Жеравна е била на осем махали и трябвало всички да чуват камбаната и да отиват да са черкуват там. Клепалото е, защото в Жеравна казват: „Камбаната клепа”. От баба си съм чувала, чи там е била камбанарията. А в подножието на този хълм е бил манастира „Успение Богородично”. От баба знам, чи тъй са ѝ казвал. Когато разбират какво очаква манастира младите монаси успели да вземат със себе си само чудотворната икона на Св. Богородица и са отишли и си направили такъв манастир в Арбанаси и са казва пак „Успение Богородично”. В скалата малко манастирче. Аз ходих да са поклоня на иконата, която сега е там, пропукана е. Игуменката каза: „Ний знайми, че е от 14 век. Пазим и само я изнасями на Успение Богородично - 15 август, на литийно шествие.” Тъз икона е занесена там. А старите монаси са останали и са убити от турците. От баба и свекърва ми знам, чи манастира ѝ бил най-голям и доста богатства е имал и скрили са ги на километър и половина в някакви пещери. Наоколо там, ама кои. Близко до манастира. Скрили са църковната утвар с надпис /заръка/, който го намери да построи същия манастир. Да не го употреби за друго.

А пък са говори, чи тези монаси, дето са отишли и са построили там манастирчето, има запазена приписка към

³⁰ Инф: Ана Василева Стоянова Няголова, р. 1928. учителка, пенсионерка.
Зап: Цв. Райчевска, 1995, с. Жеравна